

СЬОМІЙ ПОВЕРХ

№ 2 (176) від 24 вересня 2012 року

ТЕРИТОРІЯ СТУДЕНТІВ

Студентська газета Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука

Студенти нашого університету прославляють Україну на весь світ

Нещодавно в Лондоні відбулися XIV Паралімпійські ігри, в яких національна збірна України в медальному заліку посіла четверте місце, здобувши 84 нагороди — 32 золотих, 24 срібних та 28 бронзових. Чимала заслуга в цьому є у представників Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука.

11 вересня в аеропорту Бориспіль делегація, до складу якої входив завідувач кафедри оздоровчих спортивно-педагогічних дисциплін Олег Федорович, зустрічала рівненських учасників лондонської Паралімпіади.

Серед призерів були й студенти нашого університету. Ігор Косенко — заслужений майстер спорту України, дворазовий параолімпійський чемпіон 2004 та 2008 р.р., срібний призер 2012 року. Випускник МEGУ виступав воротарем футбольної збірної спортсменів з наслідками ДЦП. Нині Ігор займається в секції футболу Рівненського обласного центру інвалідного спорту «Інваспорт».

Майстер спорту України

міжнародного класу серед спортсменів з вадами зору Ярина Матло здобула «бронзу» в плаванні на дистанції 100 м брасом. Дівчина минулого року отримала диплом бакалавра за спеціальністю «Здоров'я людини», нині навчається в магістратурі.

Майстри спорту України з дзюдо серед спортсменів з вадами зору Юлія Галінська (на фото - перша справа) та Наталія Ніколайчик стали бронзовими призерами Паралімпіади, нині здобувають післядипломну освіту в МEGУ.

Як повідомила декан факультету здоров'я, фізичної культури та спорту Лідія Завацька, всі студенти-люди з особливими потребами навчаються на пільгових умовах. Опікується спортсменами з обмеженими можливостями начальник обласного центру «Інваспорт» Віктор Кучер, водночас доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання та адаптивної фізичної культури.

Марія КУЛІНІЧ

АНОНСИ

Наша студентка матиме стипендію від Президента

2 стор.

Підручників вистачить на всіх

2 стор.

Бельгія на художніх полотнах

2 стор.

Для якісного навчання у нас існують усі передумови

3 стор.

Бігунки МEGУ встановили два рекорди

4 стор.

Басейн університету розпочав новий сезон

5 стор.

Студентські лави поповнили першокурсники

6 стор.

Прапор університету на найвищих вершинах світу!

7 стор.

Наша студентка матиме стипендію від Президента

Так удостоєно перемогу студентки факультету здоров'я, фізичної культури і спорту Юлії Галінської на минулорічному чемпіонаті Європи з дзюдо.

В Указі Президента України Віктора Януковича йдеться про те, що стипендію в розмірі сім тисяч гривень Юлії Галінській виплачуватимуть щомісяця упродовж двох років, до наступного

чемпіонату Європи. Нагадаємо, що на цьогорічній Паралімпіаді в Лондоні вихованка Рівненського обласного центру з фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт», майстер спорту України міжнародного класу з дзюдо Юлія Галінська, здобула бронзову нагороду. Саме за цей успіх вона нещодавно була удостоєна державної нагороди — ордена княгині Ольги III ступеня.

Підручників вистачить на всіх

З початком навчального року в нашому університеті, незмінно розпочинає свою роботу й бібліотека. У ній нещодавно був встановлений електронний формуляр, за допомогою якого спрощено систему обслуговування студентів. Тепер видача підручників відбувається досить швидко.

Також щомісяця поповнюється бібліотечний фонд літературою для навчальної та самостійної роботи студентів. Окрім підручників та навчально-методичної літератури, до бібліотеки поступають посібники, авторами яких є викладачі нашого університету. Також протягом навчального року надходять періодичні видання з їхніми авторськими роботами. Замовлення літератури здійснюється відповідно до наказу Міністерства освіти, науки, молоді і спорту України з розрахунку один навчальний посібник на трьох студентів.

Натомість працівники бібліотеки разом із викладачами кафедр аналізують склад бібліотечного фонду на предмет його сучасності та доступності. І радо запрошують студентів до лав постійних відвідувачів бібліотеки нашого університету.

Ольга ВОЛКОВА

Бельгія на художніх полотнах

У галереї європейського живопису "ЄвроАрт" стартували дні бельгійської культури. Королівство Бельгія представлено живописом та відеофільмом, а у відкритті заходу взяли участь почесний консул Його Величності Короля Бельгії у Західному регіоні України Ярослав Гарцула, міський голова Рівного Володимир Хомко, ректор Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука, професор, доктор педагогічних наук Анатолій Дем'янчук, науковці та мистецтвознавці. Ректор МЕГУ, зокрема, наголосив на тій тісній співпраці, яка існує між нашим навчальним закладом та

Університетським коледжем „Артезіс” м. Антверпен (Бельгія). Ця співпраця триває з 2009 року, зокрема по обміну викладачів і студентів, розробці спільної наукової теми зі

спеціальності „Фізична реабілітація”. Також здійснюється публікація спільних наукових праць. Одну з таких робіт Анатолій Дем'янчук презентував пану почесному консулу.

Реабілітологи обговорювали професійні проблеми

Фахівці з фізичної реабілітації та студенти, які навчаються за цією спеціальністю, стали учасниками семінару «Сучасні підходи до побудови процесу

фізичної реабілітації». Захід відбувся за підтримки Всеукраїнської асоціації фізичної терапії та Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука. Під час семінару, який вів наш викладач кафедри фізичної реабілітації Микола Романишин, висвітлювались основні підходи до проведення ефективної фізичної реабілітації згідно рекомендацій Всесвітньої конфедерації фізичної реабілітації (терапії). Це — спостереження за пацієнтом з метою уточнення лікарського діагнозу та оцінки фізичних можливостей людини, підбір та апробація методик реабілітації, розробка індивідуальної програми фізичної реабілітації тощо.

Для якісного навчання у нас існують усі передумови

Уже традиційно склалося, що студенти Міжнародного економіко – гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука щороку мають змогу відвідувати різні закордонні вищі навчальні заклади, вчитися там за програмами обміну, спілкуватися з однолітками-іноземцями та переймати теоретичний і практичний досвід. Які ж міжнародні перспективи та нововведення у науковій роботі чекають на нас цього року, дізнаємося у проректора з міжнародних зв'язків та наукової роботи, професора, доктора педагогічних наук Юрія Володимировича Пелеха.

- Співпрацю з якими закордонними вищими навчальними закладами планується налагодити у найближчому майбутньому?

У першу чергу, ми будемо поглиблювати ті зв'язки, які маємо сьогодні і розвивати ті спільні європейські програми, навчання за якими здійснюється у Міжнародному економіко – гуманітарному університеті імені академіка Степана Дем'янчука. Це, насамперед, розвиток навчальних проектів і співпраця з Університетом прикладних наук імені Яноша Кодолані, вищою школою у Шрьоді Велькопольській та обмінна освітня програма з Академією імені А.Ф. Моджевського у Кракові. Цього та наступного навчальних років Академією імені А.Ф. Моджевського студентам також буде запропоновано ряд таких спеціальностей, як «Адміністрація», що в наш час дуже популярна та поширена в Європі, та «Міжнародні відносини». Якщо ж говорити про навчання за програмами вищої школи у Шрьоді Велькопольській, то тут традиційними вже є спеціальності «Економіка», «Початкове навчання і дошкільна освіта» та «Інформатика», проте спектр цих програм і вектор їх розвитку буде збільшено. Цьогоріч вводиться і нові, надзвичайно цікаві міжнародні програми, про які повідомимо заздалегідь, аби абітурієнти мали змогу з ними ознайомитися і обрати свій напрямок навчання. Хоча й ті навчальні проекти, за якими ми співпрацюємо і маємо відповідні напрацювання та досягнення, є досить хорошими. Хочу наголосити, що ми єдині в Україні маємо ліцензію Міністерства освіти і науки, молоді та спорту на здійснення такого навчання за спільними освітніми програмами.

Зв'язки із Барановицьким державним університетом, що в Білорусі, теж маєте намір налагоджувати і надалі?

Так, з Барановицьким дер-

жавним університетом у нас теж давні та тісні зв'язки. Раніше ми практикували обмін студентами та мистецькими колективами, участь у студентських конференціях. Також професорсько-викладацький склад нашого університету неодноразово брав участь у міжнародних наукових конференціях у м. Барановичі на базі університету. Ця співпраця, безперечно, буде поглиблюватись. Та цього року ми плануємо підписати з відомими білоруськими ВНЗ угоду по співробітництві в напрямках «Фізичне виховання та спорт» і «Здоров'я людини», що дозволить нашій студентській молоді творчо розвиватися та досягати успіхів.

Чи проводитимуться у стінах університету наукові конференції, програми або конкурси серед студентів?

Зараз з'являються різноманітні програми обмінів, а ще ми з нетерпінням чекаємо впливу макрополітичних чинників, коли Україна буде долучена до Європейського союзу, навіть на правах асоційованого члена. Тоді наші студенти матимуть змогу брати участь у програмах «Еразмус» і «Темпус» на рівних правах з європейськими студентами. Однак, поки що ми намагаємось впроваджувати в життя ті проекти, які є сьогодні в Україні, як от навчання німецької мови за програмою DAAD, до участі в якій незабаром відбиратимуть здібних та бажуючих.

Чи навчатимуть студентів і цього року викладачі з інших ВНЗ?

У кінці жовтня чекаємо візиту бельгійського професора і студента за програмою обміну з напрямку «Здоров'я людини». А в листопаді в нас має начитувати лекції викладач від Корпусу миру (США). Ще плануємо знову залучити до викладання в МЕГУ імені академіка Степана Дем'янчука фахівців фонду Роберта Боша. Крім того, в нас читають лекційні курси провідні вчені нашої держави – Федір Іванович Хміль, Микола Борисович Євтух, Володимир Іванович Бондар та інші відомі науковці.

Аксіологія – це швидше метод такого собі перенавчання викладачів згідно до вимог сучасного суспільства чи можливість навчити молодь правильно розуміти інформацію, яка їх оточує?

Це наука майбутнього, яка покликана акумулювати в людині фундаментальні цінності, що розглядаються в трьох аспектах – загальнолюдському, соціальному і професійному. І на основі цього акумульованого

ціннісного досвіду можна буде навчати людину творити добрі справи та набувати професійних навичок.

Юрію Володимировичу, ви відомий вчений та організатор, а що допомагає Вам досягти успіхів у всіх задумах та починаннях, що для Вас є стимулом у професійній діяльності, у тому числі і науковій роботі і, що може слугувати отим поштовхом до науки для сьогоденних студентів?

Дуже багато залежить від наставника, від вчителя. Мені в житті поталанило, бо в мене були хороші педагоги. Спершу мій світогляд докорінно змінив академік, засновник нашого університету Степан Якимович Дем'янчук, під наглядом якого я зростав, у якого писав дипломну роботу, тоді ще у Рівненському державному педагогічному інституті та, з яким мені пощастило співпрацювати. Потім мої наукові переконання змінив академік Микола Борисович Євтух. Так, від учителів багато залежить, але й самому потрібно ставити перед собою цілі і досягати їх. А в цьому вже допоможуть такі цінності, як цілеспрямованість, трудолюбство, бажання досягти поставленої мети. Допомагає й загартоване сільською працею прагнення до чогось вищого. Народжений в селі, я з дитинства працював. А праця завжди дає свої плоди, безсумнівно. А міжнародні зв'язки повинні сприяти тому, щоб оце гарне бачення майбутнього підкріплювати практичними справами та навичками, які студенти повинні отримати тут, перейняти досвід також від закордонних спеціалістів і закріпити в подальшому на практиці.

Чого побажаєте студентам у цьому навчальному році?

Хочу побажати студентам бути оптимістами, адже час зараз важкий. А ще бажаю віднайти себе, ставити перед собою високі цілі і досягати їх. І нехай ніколи не забувають про своїх батьків, всіляко допомагають їм. А найкраща допомога для рідних людей – це якісне навчання, відвідування занять, отримання знань, для чого в нашому університеті на сьогодні існують усі передумови.

Ірина ЧОРНА

Бігунки МЕГУ встановили два рекорди

На міському стадіоні «Авангард» відбувся IX Всеукраїнський турнір з естафетного бігу. У ньому взяли участь чоловічі та жіночі команди вищих навчальних закладів: Волинського державного університету імені Лесі Українки, Львівського державного університету фізичної культури, Тернопільського державного педагогічного університету, Національного університету водного господарства та природокористування, Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука.

Наша жіноча команда двічі стала переможницею в естафетах, встановивши при цьому два рекорди турніру. Альбіна Санжаровська, Анастасія Грицюта, Ольга Суружій та учасниця Лондонської Олімпіади Анна Ярошук, пробігли естафету 4 по 100 м всього за 47,8 сек. Другими фінішували представниці рівненського «водника», третіми — львівського «фізкультурного». У такій же послідовності фінішували команди-суперниці в естафеті 4 по 400 метрів, а наші дівчата знову встановили рекорд — три хвилини 56,3 сек. Тут замість Анастасії Грицюти виступала Лілія Лазарець.

Чоловіча команда МЕГУ в складі Максима Бойко, Олега Кухарчука, Олександра Сніжко та Олексія Каширського в естафеті 4 по 100 м фінішувала

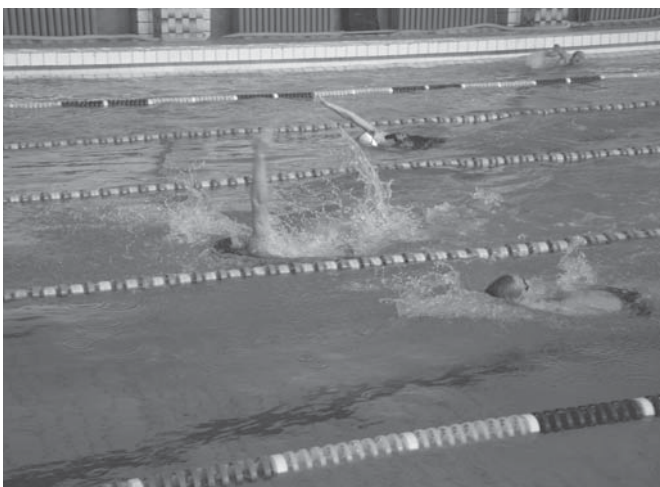
третьою, пропустивши вперед себе «водників» та «фізкультурників». Зате другому складові команди нашого університету, де виступали Олег Кухарчук, Олексій Каширський, Василь Євчук, Василь Яремчук і Назар Ткачук в естафеті 4 по 400 метрів вдалося обігнати своїх принципових суперників з «водного». Перемогу тут святкували представники львівського «фізкультурного».

У забігу на 800 м серед чоловіків найшвидшим був наш Василь Євчук, другим фінішував Юрій Когут з Львова, третім — Сергій Філюк з Луцька.

Валерій ГАРМАТЮК

Басейн університету розпочав новий сезон

Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука влаштував спортивне свято пам'яті засновника факультету здоров'я, фізичної культури і спорту професора Віктора Завацького. 19 вересня йому виповнилося б 66 років.

З цієї нагоди урочисто відкрито новий сезон в спортивно-оздоровчому комплексі імені Віктора Завацького. У ньому функціонують 25-метровий басейн на шість доріжок, зал спортивних ігор, масажний зал фізичних процедур, зал атлетичної гімнастики, спеціалізований майданчик із синте-

тичним покриттям, зал хореографії і оздоровчої гімнастики. Також є спеціалізоване приміщення з надання послуг зі спортивного та оздоровчого масажу, тренажерний комплекс літнього типу.

За словами ректора університету проф. Анатолія Дем'янчука, цього річ

утеплено залу, в якій розміщена плавальна ванна, замінено сантехніку, оновлено естетичний вигляд приміщень та фасад будівлі. У майбутньому облаштують тенісні корти, дитячі спортивні майданчики, що дасть змогу підвищити відвідуваність нашого спортивно-оздоровчого комплексу.

«Регіна» готується до дебюту в суперлізі

Волейболістки "Регіни-МЕГУ" у рамках підготовки до свого дебютного сезону у волейбольній суперлізі провели у Рівному дві товариські гри з четвертою командою минулого чемпіонату тернопільською "Галичанкою".

Рівнянки двічі перемогли тернополян з рахунками 3:1 та 3:0. матчі виявились для господарів майданчика досить легкими, адже в складі команди гостей не було кількох гравців основи, які виступають за збірну України.

Наша команда стартує у суперлізі 28-29 вересня в Южному проти чемпіона країни "Хіміка". Можливо, що дату проведення поєдинків перенесуть на день вперед, адже керівництво "Регіни" хоче, щоб команда одразу з Одещини вирушила до Євпаторії на Кубок України, матчі якого заплановані на 4-7 жовтня. У Рівному ми побачимо "Регіну" 18-19 жовтня, коли вона прийматиме євпаторійську "Керкінітід".

Щодо кадрового поповнення команди, то крім досвідченої Віри Козак, до Рівного приїхали дві юні луганчанки — Юлія Овезгельдієва та Олена Капустіна.

Валерій ГАРМАТЮК

Студентські лави поповнили першокурсники

Прапор університету на найвищих вершинах світу!

Тепер в Австрії та Словаччині

Літня відпустка — час подорожей та гарна нагода зазирнути, що там, за горизонтом. Попереду подорож за маршрутом Краковець — Попрад — Братіслава — Відень — Зальцбург — г. Гросглокнер — Копер — Ізола — Ровінь — Пула — Любляна — Відень — Братіслава — г. Герлаховський Штіт — Пшемишль — Рівне. На календарі — 13 серпня, ми в Альпах. Гросглокнер — це не тільки назва найвищої вершини Австрії, але й власне ім'я високогірної альпійської дороги, яка з'єднує федеральні землі Зальцбург і Карінтія. Сьогодні дорога протяжністю близько 48 кілометрів — це унікальний панорамний туристичний об'єкт, відкритий для відвідувачів, як правило, з початку травня до кінця жовтня. Щорічно по ній проїжджає близько 350 тисяч автомобілів. Для численних відвідувачів обладнано 4000 оглядових майданчиків, готельні комплекси, ресторани. Туристів приваблюють краєвиди альпійських лук, живописні річкові та льодовикові долини, водоспади, можливість побачити тварин у природному середовищі. Основний туристичний потік траси спрямований до Kaiser-Franz-Josefs-Höhe — комплексу споруд (автостоянки, паркінги, готельні комплекси, ресторани, оглядові майданчики, туристичний візит-центр), розташованих на висоті близько 2500 м над рівнем моря. Будівництво перших споруд тут в 1856 році було приурочено до візиту імператора Франца-Йосифа. Звідси відкривається захоплююча панорама найвищої вершини Австрії — Гросглокнер, а також найбільшого в Східних Альпах льодовика — Пастерце. Незважаючи

на численний щоденний потік туристів, мало хто з них наслідують здійснити сходження на пік Гросглокнер. Ми — Олексій Токар, майстер спорту України з туризму, та Андрій Романів, кандидат у майстри спорту України з туризму — покладаємося на свій досвід, здобутий в інших гірських масивах.

14 серпня. Підйом на вершину здійснюємо у два етапи. Спочатку піднімаємося на хребет, проходимо близько семи кілометрів та розбиваємо на ніч наметовий табір на висоті 2600 м. Сходження розпочинаємо о четвертій годині ранку 15 серпня, залишивши базовий табір та взявши лише необхідне технічне спорядження («кішки», льодоруби, індивідуальні страхувальні системи, карабіни, мотузки). Долаємо кілька складних скельних підйомів і гребенів та дві сніжно-льодовикові ділянки, пройти через які без технічного спорядження та альпіністського досвіду практично неможливо. З метою безпеки туристів на скельних ділянках подекуди вбиті металеві штирі та гачки для кращої можливості організації самостраховки альпіністів. Варто зауважити, що на відміну від нас, більшість європейських туристів здійснюють сход-

ження тільки в супроводі місцевих досвідчених гідів, які мають відповідні сертифікати та добре знають кожен камінець вершини. Вартість таких послуг близько 600 євро з особи. Проте досвідченим альпіністам дозволяється самостійне сходження. Після п'ятигодинного підйому нарешті розгортаємо прапори університету та України на піку і милуємося чудовими альпійськими краєвидами. Ще одна вершина підкорена!..

21 серпня. Наша мета — Герлаховський Штіт. Це найвища точка гірської системи Карпат, що простягається на 1500 км від масивів Високих і Низьких Татр та Моравії до Залізних Воріт в нижній течії Дунаю, утворюючи опуклу дугу та замикаючи Середньодунайську низовину. Карпати тягнуться територіями Чехії, Словаччини, Угорщини, Польщі, України та Румунії. Герлаховський Штіт, або як його називають просто Герлах, розташований в масиві Високі Татри (Словаччина).

Більшість туристів розпочинають сходження на вершину із Старого Смоковця, наймаючи досвідчених гідів. Цей маршрут знаходиться під пильним наглядом служби Татранського національного парку та

гірсько-рятувальної служби. Вивчивши карти та деякі Інтернет-ресурси, обираємо дещо коротший, але складніший підйом з села Вишне Гаги. Спочатку стежка прямує смерековим лісом та гірськососновим криволіссям. Тішимося такими рідними та звичними для нас карпатськими краєвидами! На висоті 1884 м виходимо до мальовничого льодовикового озера на Батизовському плато. Звідси

розпочинається доволі крутий скельний підйом на саму вершину. На підйомі зустрічаємо місцевого гіда-працівника гірсько-рятувальної служби, який супроводжує двох німецьких туристів. Гід лякає нас складнощами підйому на вершину без супроводу, фінансовими витратами у разі потреби виклику рятувального гелікоптера, але після розмови з нами упевнюється, що ми «горолези» з певним досвідом, і вже не так переймається нашою долею. Такий підхід працівників Татранського національного парку до виконання своїх обов'язків, з одного боку, забезпечує певний рівень безпеки туристів, а з іншого — приносить їм стабільний дохід (250 євро з однієї особи за супровід). Десь за дві години ми без сторонньої допомоги доволі легко долаємо скелясті уступи Герлаха. Прапор університету на вершині! На північ простягається Польща, на південь — Словаччина. А на сході, десь за горизонтом, простори України...

*Андрій Романів,
завідувач кафедри
географії і туризму,
доцент, кандидат
географічних наук*

«Соловецька проща – 2012»

«Та це ж розмова лиш! – Але розмова довга:
почнеш у Києві, кінчиш на Соловках».

Євген Плужник

20 вересня 2012 року у Міжнародному економіко-гуманітарному університеті ім. акад. С.Дем'янчука відбулася відкрита лекція кандидата історичних наук, завідувача кафедри історії України та спеціальних історичних дисциплін МЕГУ Андрія Жив'юка, в якій йшлося про його поїздку до Росії, а саме – на Соловки.

Лектор зумів передати весь трагізм цієї маловідомої сторінки історії. Соловки – біль, страждання, незламність духу і волі патріотів, які заплатили дорогою ціною за любов до Батьківщини. Андрій Жив'юк, який досліджує проблематику політичних репресій, здійснив паломництво на Соловки в складі української делегації, покликаної вшанувати пам'ять загиблих.

У 2012 році виповнюється 75 років з часу розстрілу соловецьких в'язнів. 30 липня 1937 року був виданий наказ 00447 наркома внутрішніх справ СРСР Миколи Єжова, який започаткував «великий терор». «Розвантаження тюрем» стало одним із перших кроків з реалізації цього насправді сатанинського плану. В'язням висували звинувачення, що вони не змирилися та під час ув'язнення продовжують далі свою контрреволюційну діяльність, і за це їх знищували.

Однією з перших була «розвантажена» Соловецька тюрма особливого призначення (рос. СТОН), заснована в 1937 році, хоча табірне утримання на Соловках (рос. СЛОН) існувало з 1923 року. З 15 століття тут був чоловічий монастир. Наскільки деморалізованою була влада, щоб перетворити монастир на місце розправи й муки. Восени 1937 р. в'язнів вивезли Білим морем і назад вони вже не повернулися.

У 1997 році були знайдені розстрільні списки еліти національних республік Радянського Союзу. Перший список нараховував 1116 осіб, існували ще й другий та третій списки.

Розстріл першого соловецького етапу відбувався в урочищі Сандармох поблизу Медвеж'єгорська в Карелії з

27 жовтня по 4 листопада 1937 року в суворій таємниці. В'язнів вивозили вночі в безлюдне місце, поодаль від населених пунктів. Везли вже непритомних людей, там їх дострілювали. Важко уявляти – 1111 людей було розстріляно, але це було. Серед них – близько 200 українців: Микола Зеров, Микола Куліш, Лесь Курбас, Антон Крушельницький і його двоє синів, Валер'ян Підмогильний, Володимир Чехівський та багато інших. То була творча еліта нашої країни. Також були розстріляні уродженці Рівненщини: Валер'ян Поліщук, Петро Приступа, Савер'ян Сапега, Сергій Пасевич.

Копії списків розстріляних відшукані в 1997 році завдяки Санкт-Петербурзькому «Меморіалу» в Архангельську. Ці списки були обнародовані і стало відомо, кого розстріляли. Але там не було зазначено обставин виконання розстрілу. Згодом з'ясовано, що наказ виконував Михайло Матвеев. Він виїхав до Медвеж'єгорська, де особисто виконав вироки. Ті, хто приймав рішення, були також розстріляні – Заковський, Апетер, окрім Матвеева, якого затримали, а потім, в 1941 році, звільнили. Помер він у 1960 році.

У 1997 році почали шукати місце розстрілу і за деякими деталями зуміли його віднайти. Зробив це Юрій Дмитрієв неподалік піщаного кар'єру в урочищі Сандармох. Зараз там ліс, якого раніше не було. Підняли і досліджили рештки вбитих, судмедекспертиза визначила, як і коли їх було вбито. У всіх черепах був кульовий отвір.

З 2005 року українці постійно беруть участь у вшануванні загиблих у Сандармосі і на Соловках. Ця поїздка не проста. Вже три роки її організацією займаються громадські товариства. Цього року поїздку групи з 30 осіб профінансував один фонд. Керівник групи Григорій Куценко – колишній політв'язень, покараний у 1980-х роках за читання і розповсюдження забороненої літератури. Провів в ув'язненні 4 роки, не попросивши помилування.

Не радо зустрічала українських

паломників офіційна російська влада: коли перетинали кордон Білорусії, члена групи, журналіста Сергія Шевченка, який написав три книги про репресії, Соловки і Сандармох, побував там вперше у 1997 році, завернули додому, оголосивши, що йому заборонено в'їзд на територію Російської Федерації. Російська сторона не дала ніяких пояснень цьому.

У Сандармосі встановлено пам'ятник-застереження, на котрому закарбовані слова: «Люди! Не вбивайте один одного!».

Це розповідь Андрія Жив'юка про трагедію нашого народу, нашої еліти. Він каже, що дуже важко пережив побачене.

Юрій Дем'янчук, проректор МЕГУ, кандидат історичних наук: «Це чудова лекція, яка буде дуже корисною для присутніх на ній студентів нашого університету. Адже історія України має багато трагічних сторінок. Одна з них – Сталінські репресії, під час яких загинув і цвіт української нації. Добре, що сьогодні ми можемо знати правду про ті страшні події».

Іван Долук

Студентська газета Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука

Наша адреса:
м. Рівне, вул. акад. С. Дем'янчука, 4
т. 432953; e-mail 7poverx@ukr.net

Відповідальний за випуск: Василь Туз
Верстка: Михайло Вишневецький